Bœrové a Anglicané.

Román z předposlední války Transvaalské v Jižní Africe od Rider Haggarda.

Po půl hodině seděli jako obyčejně při večeři. Bessie se objevila značně později a chovala se až do konce velmi tiše. Jess vypravovala svoje dobrodružství z jámy lvové, všickni naslouchali jejím slovům, nikdo však mnoho nemluvil. Bylo tak, jako by tohoto večera visela mračna nad domem; snad bylo to proto, že každý příliš sám sebou byl zaměstnán.

Po večeři započal starý Silas mluviti o politických poměrech v zemi, jež jej znepokojovaly. Byl toho náhledu, že Boerové tenkráte opravdu pomýšlejí na povstání proti anglické vládě; pravil, že mu to sdělil Frank Muller a ten ví vždycky dobře, co se děje.

Zprávy tyto ovšem nenapravily náladu žádného člena společnosti a tak uplynul celý večer za nálady temné.

Konečně povstala Bessie a prohlásila, že je velice unavena že půjde tedy spát.

"Pojď do mého pokoje," pošeptala své sestře, jdouc kolem ní, musím s tebou ještě dnes mluviti."

VII

Sen mladé lásky.

Obě sestry ještě chvilku vyčkaly, pak s pozdravem "dobrou noc!" odebraly se do pokoje Bessie. Tato převlékla se do modrého županu, jenž jí velmi dobře slušel a seděla se stísněným výrazem ve tváři na posteli. Bessie patřila k oněm lidem, kteří právě tak snadno stávají se srdnatými jako ochablými.

Jess ý přistoupila ku své sestře políbila ji.

"Co jest tedy, miláčku?" tázala se jí. Bessie ovšem ani z daleka netušila jaká, hlodající úzkotlivost sžírala srdce její sestry, když pronášela tato slova.

"O, Jess, jak jsem ráda, že jsi přišla! Potřeb ji tvojí rady tak nutně — to jest chci, abys mi řekla, co o tom myslíš, — zde Bessie v rozpacích uvázla.

"Především musíš mi pověděti, oč se jedná, moje drahá Bessie," pravila Jess a posadila se proti ní tak, že její obličej zůstal ve stínu. Bessie dotýkala se bosou nohou koberce, jenž kryl podlahu; byla to krásná nožka.

"Tedy, moje drahé srdce jedná se pouze o to, že byl zde Frank Muller a ucházel se o moji ruku."

"O!" zvolala Jess s povzdechem ulevení. To bylo tedy všecko? Bylo jí tak, jakoby jí balvan se srdce spadl. Tuto novinku očekávala již delší dobu.

"Chtěl za každou cenu, abych se za něj provdala, a když jsem pravila že nechci, choval se jako — jako—

"Jako Boer," dodala Jess.

"Jako zvíře," opravila ji Bessie s důrazem.

"Ty tedy Franka Mullera nechceš?

"Jak bych mohla ho chtíti. Muž ten se mi hnusí. Nemůžeš si ani představiti, jak jím pohrdám, jak protivný jest mi jeho hezký a špatný obličej, jeho ukrutné oči. Nikdy mi nebyl milým, avšak nyní ho nenávidím. Než chci ti vše pověděti, a to také učinila a připojila mnoho poznámek a vysvětlivek, jak ženy činívají.

Jess chovala se docela klidně a čekala, až sestra svoje vypravování skončí.

"Tedy, moje drahá," pravila konečně, "nepodám mu své ruky a tím jest vše odbyto. Nemůžeš tím člověkem více pohrdati nežli já. Již léta jsem ho pozorovala," pokračovala s rostoucím hněvem, "a pravím ti, že Frank Muller jest horší a zrádce. On podvedl by svého vlastního otce, kdyby v tom viděl svůj prospěch. Chová zášť proti našemu strýci — vím to docela bezpečně, ačkoli předstírá, že jej miluje. Také to vím, že již několikráte se pokusil, aby poštval proti němu Boery. Starý Hans Coetze mi vypravoval o tom četné doklady. Je to špatný a nebezpečný člověk, Bessie má však více chytrosti a moci, nežli každý druhý muž v Transvaalu a proto musíš jednat velmi opatrně, sice s namilještě zle zatočí."

"Díky, že země jest nyní anglickou," pravila Bessie, "nebude nám alespoň moci tak mnoho uškoditi."

"O tom nejsem úplně přesvědčena; není také jisto, že země zůstane anglickou. Ty se mi posmíváš, že čtu časopisy z naší vlasti, já však dověděla se z nich mnoho, co vzbudilo ve mně pochybnosti. V Anglii jest nyní jiná strana u vesla a neví se, co bude činiti; slyšela jsi, co pravil strýc dnešního večera. Možno, že budeme Boerům vydáni v šanc. Nesmíš zapomínati, že my, jsouce tak daleko od vlasti, jsme jim pouhými hříčkami.

"Nesmysl, Jess," odpovídala Bessie s rozhořčením. "Angličané nejsou takoví, aby na nás zde zapomenuli. Země se zmocnili a nevzdají se jí. Slíbili nám ochranu a slovo dodrží."

"Chceš asi říci, že tak bývalo dříve," odpovídala Jess hlasem důraznějším, načež povstala, aby odebrala se na lůžko.

Bessie nepokojně počala bílými nožkama sem a tam pohybovati.

"Zůstaň zde ještě chvilenku, milovaná Jess," pravila, "ráda bych s tebou ještě o něčem jiném mluvila.

Jess posadila se opětně; vlastně bez vlády upadla do křesla a její obličej byl ještě bledší nežli obyčejně. Bessie naproti tomu se začervenala a nějakou chvíli váhala.

"Chci s tebou promluviti o kapitánu Nielovi," pravila konečně.

"Oho," odpovídala Jess s lehkým úsměvem; hlas její zněl ve vlastních jejích uších chladně a cizí.

"Následoval snad příkladu Frank Mullera a taktéž o ruku tě požádal?

"Nikoli," pravila Bessie zdlouhavě, "avšak" — při tom povstala a posídla se na podnožku, stojící těsně vedle křesla sestřina a opřela své čelo o její kolena — "avšak já jej miluji. Dnes ráno praví!, že jsem nejhezčí dívkou, kterou kdy viděl doma i v cizině; a víš," pravila, pohlížejíc k sestře vzhůru, s lehkým úsměvem, "myslím, že to pravil vážně."

"Bessie, žertuješ, anebo mluvíš docela vážně?"

"Docela vážně; styděla bych se jinak vše to povídati." Počala jsem Johna Niela milovati, když pštrosovi krk zakroutil; vypadal velkolepě a hněvivě, když s ptákem zápisil. Je to pěkný pohled na muže, když veškeré svoje síly napíná. A pak jest on gentleman skrz! Ach ano, milovala jsem jej od počátku a den po dni měl jsem jej raději; myslím, že by mi srdce puklo, kdybych ho nedostala. Znáš tedy celou pravdu, Jess," a při těchto slovech přitiskla Bessie svoji zlatou hlavinku na kolena své sestry a počala tiše štkáti.

A sestra její seděla v křesle, ruku majíc volně dolu svěšenou; její obličej bledý se nemění, byl v něm takový výraz, jako na tváři egyptské sfingy; velké temné oči strnule pohlížely do dálky, daleko ven oknem, do něhož praly hojné krůpěje dešťové — daleko tam do hloubi noci a bouře. Zaslechla pláč sestry uctila její hlavu na svém klínu, ano, viděla vše, cítila, a slyšela, a přece bylo jí tak, jako by byla mrtvou. Blesk zachvátil její srdce jako onen skalní sloup a bylo jako tento roztříštěno. A tak kratinká doba naděje a štěstí bylo jí dopřáno!

Tak seděla zde Jess jako kamenná socha a její sestra Bessie ronila tklivé slzy jako krásná, milující a roztoužená. Tak představovaly obě sestry obraz plný odporu, obraz takový, jakýž uzříti neuda se tak často.

Konečně promluvila starší sestra.

"Nuže, miláčku, proč pláčeš?" tázala se. "Miluješ kapitána Niela a myslíš, že také on tě miluje. To přece, moje drahá, dojista není žádný důvod ke pláči."

"Nikoli, já také žádného nespatřuji," odpovídala Bessie hlasem již poněkud veselejším: "ale myslila jsem na to, jak hrozné bylo by musiti jej ztratiti."

"Nemyslím, že jest se ti toho obávati," pravila Jess; "a nyní musím jíti opravdu spat, moje nejdražší, neboť velice jsem unavena. Dobrou noc, moje srdce nejmilejší! Bůh tě žehnej! Myslím, že jsi velmi dobře volila. Kapitán Niel jest mužem, kterého může každá žena s hrdostí milovati"

Za minutu na to byla Jess ve svém pokoji sama. Nyní opustila ji síla kterou se dosud ovládala, neboť nebyla přece nikým jiným, nežli také ženou milující. Vrhla se na postel a tlačila obličej svůj do peřin a propukla ve křečovitý pláč, jenž od tklivých slz Bessie velice se lišil. Žal rozdíral ji jako záchvat křečový tiskl přikrývku k ústům, aby ani jediný výkřik nepronikl stěnu ke sluchu Johna Niela, jehož světnich nalézala se vedle. Vzdor hlubokému bolu vnucovala se jí myšlenka na ironii věcí právě se sběhlších. Jenom tenkou stěnou byl od ní oddělen muž, pro nějž tak lkala, a přece neměl o tom všem ani pouhy, jakoby tisíce mil byl odtud vzdálen. Jest to zvláštní, mít vědomí takové blízkosti toho, po němž prahneme, a přece tak daleko se od něho cítiti; a to strašným způsobem vnucuje člověku vědomí rozhodné a úplné osamocenosti každé stvořené bytosti.

John Niel, jenž uložil se ke spánku s příjemnými vzpomínkami na svoje štěstí při lovu, a Jess, málo jen kroků od něho vzdálená, jež slzy bědování pro děj prolévala, jsou jen pravými obrazy toho, co se v tomto podivuhodném světě stále opakuje. Jak zřídka chápeme bol druhého? A chceme-li ho pochopiti, jakým měřítkem můžeme jej odměřiti? Obzvláště říkým jest porozumnění, když náhodou sami jsme příčinou žalu. Myslíme někdy na city zvířat, jež v nivec musíme rozšlápnouti? Zajisté nikoli! Pociťujeme-li však někdy předce jakousi lítost, rychle však zaniká v hrdosti nad kořistí.

John ihned usnul a Jess, když bouřný výbuch svojí bolesti překonala, tichými kroky chodila po pokoji sem a tam, snažíc se utišiti srdce pobouřené. Kéž nikdy nespatřila jeho obličeje, jehož obraz stále měla nyní na paměti! Kéž může těch několik posledních dní svého života odvolati! Než pro ni možnosti takové nestávalo více, ona si toho byla vědoma. Znala svoji vlastní povahu příliš dobře, její srdce promluvilo a slove jeho muselo neustále a vždy duší její dále zníti. Kdož může slovo pronesené odvolati a kdo může jeho ozvěně meze položiti?

U většiny žde tomu tak nebývá, však tu a tam nalezne se povaha, u které tomu tak jest. Duše, jaká byla této nebohé dívky, jsou příliš hluboké a mají v sobě tuze velikou část božské nezměnitelnosti, nežli aby mohly přispůsobiti se vrátkým poměrům kolotajícího se světa. Pro takové povahy nestává žádné prostřední cesty; ony vsadí veškeré svoje štěstí na jednu kostku. Padla-li tato kostka a byla-li ztracena, pak jest srdce zlomeno a štěstí prchá jako pára.

V takové povaze povstává láska jako vítr na hladině širého moře. Nikdo nemůže pověděti, odkud přišel a kam spěje; ana ale jest zde, čeří vlny v bouři, tak že po celý dlouhý den hřmotně se potřásají, svoje bílá ramena do výše napínají, jako by chtěly rozpoutaný vzduch zadržeti, až noc, jež smrtí jest, je skloní a zahalí.

Jak lze to vysvětliti? Proč rozčeřuje vítr veliké vody z jejich hloubi nahoru? Když po vrchních prohlubinkách pase, může toliko jejich povrch kadeřiti a stíny na ně vrhati. Nemůžeme to pověděti, a jedno víme — jenom hlubinami možno ve hloubí pohybovati. To jest trest hloubky a velikosti, to jest cena, kterou platí svou přednost v bolu a soustrasti. Drobné prohlubinky, jež jsou zrcadlem našeho malého života, nic necítí. Ubohé! mohou setaliko kroužiti a podávati odlesku ciziho. Avšak v tísni do vod hlubokého moře zanáší snad zvuk bouře ozvěnu hlasu Všemohoucího; hluboké moře, když ve smrtelné úzkosti a zoufalosti se zmítá, vidí snad paprsek života věčného.

Bol, vnitřní bol, jest předností velikosti a proto má v sobě také vzácnou radost, neboť konečně přece vše se vyrovná.

A tak v hodině nejtrpčí bolesti a nejhlubšího zármutku pronikl paprsek radosti také srdce Jess a sice v tomtéž okamžiku, kdy vnesl se první paprsek dne do bouřlivé noci. Chtěla se obětovati pro svoji sestru k tomu se odhodala a tím pronikl temnotu jejího nitra první záblesk štěstí, neboť v obětování spočívá štěstí, jak také cynikové říkají.

Nejprvé vzbouřila se v ní proti tomu povaha ženy. Proč měla by od sebe odmítnouti život? Ona měla na něj právě tokové právo jako Bessie a viděla, že jest dosti silnou, aby jej na vzdor sestře se vší její krásou pro sebe vybojovala, ať se poměr mezi nimi sebe dále vyvinul, a měla za to, jak u žen žárlivých bývá, že mnohem dále spelu dospěli, nežli tomu bylo ve skutečnosti.

Znenáhla povstávala v ní pravá a hlavní stránka její povahy a potlačovala ponoukání srdce. Bessie milovala jej a Bessie byla slabší nežli ona o méně způsobilá ke snášení bolu; mimo to umírající jestee, ambjímž miláčkem byla Bessie, přislíbila, že bude pečliva o štěstí sestry a že, nechť stane se cokoli, bude jí těšiti a chrániti, pokud stačí jí síly. Byl to slib dalekosáhlý a ona byl pouhým dechem, když jej činila proto však přece necítila se ve svém svědomí méně vázanou. Uznávala že tento slib vyžaduje každé oběti. A pak milovala svoji sestru tak vroucně, daleko více nežli samo sebe. Ano, Bessie má dostati svého miláčka a nikdy nemá se dověděti, co to stálo Jess, nežli se ho zřekla. A co ona počne? Musí jako raněná lani prchnouti do samoty a se ukrýti dokud nepotká ji lepší los anebo smrt.

Krátký, suchý smích pohrál na její rtech; počala si vlas česati v tutéž chvíli, kdy jasné denní světlo rozlévalo se po mlhavých nivách. Obličej svůj v zrcadle více neprohlížela — nemělať pro ni více významu, jak vypadá. Pak vrhla se ešě na lůžko, aby po úplném vyčerpání sil si odpočinula, a žil zavolá ji obvyklá hodina, aby světu a novému žalu vstříc vykročila.

Ubohá Jess! Sen mladé lásky dlouho nesnila! Trval pro ni toliko tři hodiny a zanechal v ní sny docela jiné.

"Strýče," pravila Jess záhy dopoledne ke starému Kroftovi, když počítal ovce a bylo zanotřebí, aby dobře dával pozor, neboť jednalo se o obchod.

"Ano, ano, moje milá, vím, co chceš říci. Nedovede každý odpočítati šest set ovcí, aby se ani jednou nezmýlil. Já však mohu se opravdu honositi — ty to jistě víš — že to dovedu, vždyť to dělám již dlouho. Mnohý snadno by se omýlil a padesát ovcí; zde jest kap. Niel —"

"Strýče," pravila opětně, při tomto jménu se poněkud zaraziviši, "nechtěla jsem s tebou mluviti o ovcích. Mám k tobě prosbu.'

"Prosbu? Můj Bože, děvče, jak to vypadáš, vždyť jsi celá bledá! Býváš sice vždy bledou, však co se stalo s tebou dnes?

"Ráda bych poštovním vozem, jenž zítra odpoledne vyjíždí z Wakkerstroomu, jela do Pretorie a tam po několik měsíců zůstala u své spolužačky Johanny Nevillovy. Tak často jsem jí přislíbila, že ji navštívím, a dosud jsem nikdy slovo nesplnila."

"Nu, teď nemohu dále!" zvolal starý muž. "Moje Jess, která nade vše domácnost milovala, chce odejíti a k tomu ještě bez Bessie. Pro vše všudy, co stalo se s tebou?"

"Strýče, potřebuji změny vzduchu — jest mi ho vskutku nutno. Doufám, že tomuto přání mému nebudeš odporovati."

Strýc pohlížel na ni bystrýma očima delší chvíli pevně.

"Hm!" zvolal k sobě. "Ty chceš odejíti a tím jest věc odbyta. Bude nejlépe, když se dlouho nebudu tázati. Dobrá, moje milá, půjdeš, když chceš, ač budu tebe velmi těžce postrádati."

"Díky, sádečné díky, strýče," pravila a políbila ho, pak se obrátila se odešla.

Starý Kroft sňal klobouk s hlavy a hladil červeným štátkem holé svoje temeno.

"Tomu děvčeti musilo se něco přihoditi," pravil hlasitě k ještěrce, jež vylezla ze skuliny ve zdi, aby na slunci se ohřála. "Nejsem tak hloupý, jak vypadám, a prohlašuji, že u ní není vše v pořádku. Nyní jest ještě zvláštnější, nežli dříve." Po těchto slovech namířil holí po ještěrce, ta však rychle se vploužila zpět do skuliny a po chvilce zase vylezla, aby se přesvědčila, zda-li rozzlobený člověk jest ještě zde."

"Každým způsobem," pokračoval na své cestě k domovu v hovoru k kobě, "jsem rád, že to není Bessie. Při svých letech bych toho nesnesl, kdybych několik měsíců tu zůstati měl bez Bessie."

VIII

Jess jde do Pretorie.

Dne onoho oznámila Jess náhle při obědě, že následujícího jitra odjede do Pretorie, aby navštívila Johannu Nevillovu.

"Na návštěvu k Johanně Nevillovy?" opakovala Bessie a ustrnutím otevírala svoje modré oči. "Není tomu ještě ani měsíc, co jsi pravila, že ti na Johanně Nevillové pranic nezáleží, protože pozbyla své jemnosti mravů. Zapomenula jsi, jak minulého roku, když na cestě do Natalu se zde zastavila, svoje tlusté ruce pezdvihla a pravila: "Jess! — Jess jest ženiální! Jest to v skutku vyznamenání, naučiti se ji znáti.

Dopisy

Santa Cruz, Honduras, Střední Amerika, dne 27. září, 1906.

Tam jsem měl příležitost spatřiti vojsko oné republiky. Jak živ jsem takovou sebranku neviděl. Jsou tak špinavý, že by mohl lopatou z nich špínu škrábati. Ručnice od rezu jest zrovna černá, někteří měli klobouk, jiní čepice a opět jiní jen ve kě rozcuchané vlasy. Mnozí měli na sobě půl košile, druzí byli na polovic nazí a většina byla bosa. Málo který měl pod nohama kukůže připevněné k prstům a za patu. To bylo pravidelné vojsko oné republiky.

Tak jsme přijeli do třetího a posledního přístavu, do města Puerto Cartez v Honduras. Město to čítá asi 500 obyvatelů. Jest tam asi 200 domů, která jsou vystaveny na vodě, po každé straně tratě. Mimo železniční trať jiná cesta tam není a kdo vystoupí ven ze stavení musí jíti na trať anebo vodou. Město jest asi 2 míle dlouhé, poněvadž všechny domky musí býti stavěné podél tratě, a čím dále od tratě tím jest více vody. Pro tu příčinu si dávají dobrý pozor, by se drželi po blíže tratě. Obyvatelstvo pozůstává asi ze 400 černochů a 100 bělochů.

Vlak odjíždí jede 70 mil do vnitra Honduras vyjíždí každého druhého dne. Právě ten den, když jsme tam přijeli, měl přijeti do města, byl však opozděn. Tázal jsem se co jej spozdilo a dostal jsem za odpověď, že sjel s kolejí a onen pán, co mě to sdělil řekl to s takovou chladností, jako by se ani nic nebylo stalo. Já naň ostal koukati celý udiven tak že se na něj ptal co mi jest. Řekl jsem mu že se divím, jak může takovou vážnou událost tak lehko na váhu bráti, že třeba mnoho lidu tam přišlo k úrazu aneb dokonce o život. Leč on se dal do smíchu, a pravil: "I co vás to napadá, to se málo kdy stane, že někdo přijde k poranění. Zde jest to výjimkou, zda vlak na své cestě jednou aneb vícekrát nespadne s kolejí." Na více jsem se jej neptal, neb to, co mne pověděl, bylo dost, tak že jsem si přál, aby takový trakař ani nikdy nepřijel. Netrvalo to dlouho, slyšel jsem první pískutí mizerného střepu a za chvíli jsem spatřil celý vlak, který byl složen z jednoho starého, lany drátěnými svázaného před potopného parostroje a ze dvou černých rozvyklaných vozů a mnohem hůře vypadajících než vozy v Nebrasce pro dobytek.

Když nadešla doba odjezdu vlaku řekl jsem mému příteli P., že snad by bylo lépe cestovati na mezcích. Máme dost času. On však odpověděl, že vlak jede pomalu a že po něm jel několikrát aniž přišel k úrazu. Tedy jsem vsedl do špinavého vagonů a za několik minut vlak se hnul. Jeli jsme asi patnáct mil za hodinu, časem jsem myslel že mne zuby vypadnou, jak se to všechno třáslo.

Jeli jsme krásným údolím, po obou stranách tratě bujícím tropickým stromovím, na kterem bylo tolik ovoce, že se větve až někde lámaly. V dáli jsem viděl velké hory krásně se zelenající. Každé půl míle nebo blíže sebe, tekl potok, v němž byla voda čista jako sklo.

Jinde zase upoutaly mojí pozornost stáda dobytka pasoucího se na pěkné zelené trávě neb ve stínu krásného mahoganového a jehličnatého lesa. Ta půvabnost a bohatost země mne dala zapomenouti na ošumělý a nebezpečný vlak, a než jsem si pomyslel urazili jsme 50 mil octnouce se u řeky Chamelican. Tam na nás čekalo opět nové překvapení. Bylo nám řečeno, že most přes onu řeku se sřítil, a tu prý musíme přes řeku býti dopraveni na druhou stranu po loďkách a pak po vlaku dále. Vše dopadlo dobře. Šťastně dostali jsme se na druhou stranu řeky, kde na nás čekal vlak s dvěma vozy, jeden krytý a druhý otevřený v němž vozí dříví. Než jsem se tam dostal, byl krytý vůz již plný. Sedl jsem si tedy na schody vozu krytého a v duchu jsem se těšil co asi na další cestě spatřím. Náhodou nebylo dost páry tak že se muselo asi půl hodiny čekat až konečně jsme jeli. Ta samá krása se objevila zraku i zde, a pro samou půvabnost jsem ani nepozoroval že mne hoří klobouk a kabát. Cestující který seděl za mnou mne na to upozornil, neb on se to dověděl dříve, poněvadž již měl vyhořenou velkou díru na jeho rukávě a již jej to začalo hodně páliti. Zlejší parostroje jsou vytápěny dřívím a sýtka v komíně žádná nemají, neb jsou dravé, následkem čehož vylétají velké žíznivé uhlí z komína a tak se stalo že jsme chytili.

Pokračování.

— Job by nebyl vydržel, trápení, kdyby byl trapen lýval zlatou žílou, svědění, jež jsou tak trapné. Bucklenova Arnikova mast vyléčí ten nejhorší případ zlaté žíly a vyléčila tisíce. Též leč vyrážky atd. Na prodej ve všech lékárnách za 25c.

MARLIN

IN these days of smokeless powders and high pressures why take chances on filling your face with powder, losing your eyesight and possibly your life by using a repeater that opens on top and ejects into your face, when you can avoid the possibility by buying a MARLIN? The *Solid Top Frame* and *Side Ejecting* principle is the most important improvement made in repeating arms for many years. Complete illustrated catalog for 3 stamps.

THE MARLIN FIRE ARMS CO.
NEW HAVEN, CONN.

Trpíte hluchotou?

Každý druh nedoslýchavosti neb hluchoty lze naším novým vynálezem vyléčiti. Pouze hluchoněmí nejsou vyléčitelni. Hučení v uších přestane okamžitě. Popište váš případ. Prozkoumání a oznámení výsledku zdarma. Každý může se doma malými útratami vyléčiti. Dir. Dalton's Aural Cha c. 596 LaSalle Ave., Chicago, Ill.

Máte-li dražbu
poraďte se a najměte si
W.T. Buchanana
Z CRETE, NEB.
On má v oboru tom 26 letou zkušenost a čítá liberální ceny.
V red. t. l. bude vám podáno zpráv o prázdných jeho dnech.

FRANK W. BARTOŠ
český právník
Oznamuje, že otevřel svou právnickou kancelář nad obchodem pana Čergeného a krajanům vždy správně a poctivě ve všech případnostech poslouží. Obraťte se na něho s důvěrou

B. V. KOHOUT
jediný český právník
Uřaduje v úřadovně velké právnické kanceláři Fosově v Crete a jest zároveň residenčním jednatelem North Western Assurance Co. v Londýně

DR JOSEF ČERNÝ
český lékař
zahájil svou praksi zde a ordinujev lékárně Brtx Dvořákově. Office nad obchodem p. W. Červeného.

"AUGUST FLOWER." Jest to skutečně překvapující skutečnosti choroby jater, a žaludku. Shledal jsem u cestujících a úřadníků, kde bolest hlavy jest obyčejnou, že August Flower jest tím nejlepším lékem. On neposkozuje system stálým jej užíváním a jest výtečný pro zakysalý žaludek. Láhvička na zkoušku zdarma u Ed Wehna. Lék ten prodává se ve všech civilisovaných zemí.

Kdo?
chcete prodati nebo koupiti farmu nebo majetek v městě přihlaste se u mne. Peníze na pozemky půjčím vám tak levně, jako kterýkliv jiný jednatel. Za brské a správné vyřízení všech záležitostí v mém oboru vždy ručím.
JOHN F. ŠPÍRK.

JAN MAŠEK
— ČESKÝ KOLÁŘ —
Oznamuje, že otevřel svou kolářskou dílnu v kovárně známého českého kováře Jos. Havlovce, kde vykoná všecky kolářské práce rychle, levně a dokonale k úplnému uspokojení každého. O hojnou přízeň žádá JAN MAŠEK
Wilber, Neb.

Vaše DISKY
potřebují býti nyní náležitě broušeny mají-li konati dokonalou práci.
Mám na ostření disků zvláštní přístroj, který pracuje výtečně. Disk nezmění svou původní barvu a jest úplně zachován a ušetřen
Za práci ručím a konám ji
se srážkou 20 procent
Kdo platil dříve od disku 50c,
bude platit nyní pouze 35c.
Každému bude správně a rychle poslouženo.
FRANK ZEMAN
WILBER, NEB.

Úlevu
úplné vyléčení všech kdož trpí Kašlem, Chřipkou, Nastuzením, Zánětem Krupem, Průdušek zabezpečuje

SEVERŮV
Balsám pro plíce
Nejdokonalejší lék proti kašli. 25 a 50 ct.

SEVERŮV
Olej sv. Gotharda
Nejlepší na strženiny, ústřel, revma. bol v kostech a svalech. 50 ct.

W. T. SEVERA
CEDAR RAPIDS, IOWA.

Kodol
Dyspepsia Cure
Digests what you eat.
It artificially digests the food and aids Nature in strengthening and reconstructing the exhausted digestive organs. It is the latest discovered digestant and tonic. No other preparation can approach it in efficiency. It instantly relieves and permanently cures Dyspepsia, Indigestion, Heartburn, Flatulence, Sour Stomach, Nausea, Sick Headache, Gastralgia, Cramps and all other results of imperfect digestion.
Price 50c. and $1. Large size contains 2½ times small size. Book all about dyspepsia mailed free.
Prepared by E. C. DeWITT & CO., Chicago.

Slovo
k těm, jež trpí chronickými dlouho trvajícími nemocmi
Upozorňujeme naše čtenáře na dr. Badger v Toledo, Ohio, jehož oznámku přinášeli jsme v posledních létech v tomto listě. Tento lékař má tu nejširší praxi lékařskou ve Spoj. Státech, jednu z nejkrásnějších lékařských síní na světě zaměstnávaje celý sbor těch nejlepších lékařů co svých asistentů, an mu nemožno ku všem případům osobně dohlednouti.
On sám připravuje léky pro každou osobu a každý případ. Jeho laboratoř zásobena jest všemi léčivými bylinami, jaké věda dosud objevila. A z nich připravuje léky nemocným. Žádný lék nejde z jeho ústavu, jež ním samým není připraven. Léky jeho jsou toliko jemu známý a užíváním jich tisíce nemocných děkuje dnes svůj život, jsouce již opuštěni ode všech lékařů privátních i nemocničních. Dr. Badger léčí pouze zastaralé nemoce chronické. Nevyléčitelné choroby neléčí. On jest lékař v každém ohledu počestný a nikdy ještě nepřijal pacienta shledav, že jest schopné léčen doměcím léčkem. On hodlá pomoci hlavně těm, jimž lékaři pomoci nedovedou. Ti nechť mu dopíšou a udají mu svou chorobu. Čtěte pozorně jeho ohlášky na jiném místě a shledáte, že na tisíce nemocných vyléčil a dosvědčení, jež v tisících chová ve své úřadovně budou poslány vytiskuté na požádání. Kdo jste nemocen chorobou chronickou dopište mu a bude vám bezplatně poradeno.
Dr. L. A. Badger
Toledo, Ohio.

Uroda mluví.
Přijeďte a prohlédněte si úrodu obilí travin, zelenin a ovoce v zakládajícíse
české osadě
v okresu Polk, Mo.
Naprosto zdravé podnebí, úrodná půda, dobré trhy, slunečné dříví a vody. Pozemky všeho druhu od 1½ do 10 mil od dráhy a okresního města, od 25 do $30 akr. Snížené jízdné na drahách. Pište, jaký pozemek si přejete. Bližší obratem pošty sdělí
J. Em. KROUPA
Bolivar, Polk Co., Mo.

50 YEARS' EXPERIENCE
PATENTS
TRADE MARKS
DESIGNS
COPYRIGHTS &C.
Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents.
Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the
Scientific American.
A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, $3 a year; four months, $1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

PATENTS GUARANTEED
Our fee returned if we fail. Any one sending sketch and description of any invention will promptly receive our opinion free concerning the patentability of same. "How to obtain a Patent" sent upon request. Patents secured through us advertised for sale at our expense.
Patents taken out through us receive *special notice*, without charge, in THE PATENT RECORD, an illustrated and widely circulated journal, consulted by Manufacturers and Investors.
Send for sample copy FREE. Address,
VICTOR J. EVANS & CO.
(*Patent Attorneys*,)
Evans Building, WASHINGTON, D. C.